

[Jens Thomsen.]

nistrenes Handlinger, selv om disse er baade moralsk og juridisk angribelige. Det er efter min Mening et Magtmisbrug, der undergraver Befolkningens Tillid til det parlamentariske Styre, og det er en kraftig Støtte i en farlig Tid til Parlamentarismens Modstandere, en Støtte, som Regeringen ikke burde give. Jeg maa i denne Forbindelse takke Ministeren for, at hans Tanker om Det frie Folkeparti er blevet bedre ved, at vi har fremsat dette Lovforslag. Vi ønsker netop, at der skal raade en sund Parlamentarisme, og at alle Misbrug skal fjernes. Straffelovens § 160 hjemler Straf af Bøde, Hæfte indtil 6 Maaneder eller Fængsel indtil 4 Maaneder for den, som til Brug i Retsforhold, der vedkommer det offentlige, afgiver urigtig skriftlig Erklæring eller bevidner noget, hvortil han intet Kendskab har. Man ser heraf, at Forholdet efter Straffeloven er meget alvorligt, men til Trods derfor kan en Minister ikke tvinges til saa meget som at give en Undskyldning for en Fejltagelse af saa alvorlig en Natur. Jeg maa ogsaa nævne det Forhold, at Landbrugsministeren har disponeret over 93 000 Kr., som Ministeren har nægtet at give Oplysning om baade over for Politiet og Rigsdagens Medlemmer. Efter de Oplysninger, der er fremsat, maa man formode, at der føres fingeret Regnskab enten i Landbrugsministeriet eller i De samvirkende danske Andels-Kreatureksportforeninger. Vi har søgt Oplysning om Forholdet ved Statens Hovedrevisorat, man har faaet Meddelelse om, at man derfra ikke maa give de ønskede Oplysninger. Efter dette maa man jo formode, at det er Landbrugsministeriets Regnskaber, der ikke taaler Dagens Lys, og dette er i Virkeligheden beklageligt. Grundloven kræver ogsaa skarpt Adskillelse mellem Domsmagten og Administrationen for at sikre Domsmagtens Uafhængighed. Ogsaa i disse Forhold har Landbrugsministerens Handlinger været i Modstrid med Grundloven. I denne Forbindelse skal jeg nævne den Kendsgerning, at Landbrugsministeren i direkte Modstrid med Domsafsigelsen i Eksportsagen betalte Eksportørernes private Sagførerregninger af de Midler, der skulde anvendes til at hæve Kreaturpriserne.

Mit Parti har paa anden Maade søgt at drage Ministeren til Ansvar for omtalte Handlinger, men Regeringspartiernes parlamentariske Magt er benyttet til at fritage Ministeren baade for hans moralske og for hans juridiske Ansvar, og vi har derfor følt

os foranlediget til at fremsætte nærværende Lovforslag. Jeg haaber, at den højtærede Justitsminister efter disse Motiveringer vil forstaa, at det ikke er saa helt tilfældigt, at Forslaget netop kommer frem nu, og jeg kan ikke anerkende Justitsministerens Udtalelser om, at ogsaa dette Forslag bør vente, indtil den Kommission, der er nedsat om Grundloven, har udtalt sig. Naar en Sag, saaledes som den højtærede Justitsminister netop gjorde opmærksom paa, har været behandlet i et Udvalg i 26 Aar, synes jeg nok, at Tiden nu maatte være inde til at faa den gennemført. Regeringen forlanger jo af Landets Borgere, at *de* skal efterkomme Landets Love, men der bør da stilles samme Krav til Regeringens Medlemmer.

Jeg har ved de fremlagte Beviser godtgjort, at en Minister under det parlamentariske Styre kan bryde Landets Love uden at blive draget til Ansvar for sine Gerninger. Dette nedbryder den almindelige Retsbevidsthed, det undergraver Befolkningens Respekt for det parlamentariske Styre, og det beviser, at vi netop særlig nu i Tiden savner den Ministeransvarlighedslov, som er krævet i Grundloven. Men rent bortset derfra skal jeg henvise til den Sympati og Forstaaelse, som denne Sag altid har mødt i Folketinget, ogsaa nu hos den højtærede Justitsminister. Vi saa jo, at Forslaget endog i 1905—06 blev vedtaget fuldstændig enstemmigt i Folketinget, og med den nuværende Sammensætning af Landstinget maa vi formene, at Forslaget ogsaa nu kan gennemføres der.

Jeg skal altsaa med disse Bemærkninger anbefale Forslaget til velvillig Behandling og hurtig Vedtagelse i dette høje Ting.

Fr. Dalgaard: Man maa beundre den Færdighed, hvormed man fra Det frie Folkepartis Side er i Stand til at faa enhver Sag til at dreje sig om Kødeksportsagen. Jeg tror, det er en fuldkommen Misforstaaelse af det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen, naar han tror, at Spørgsmaalet om en Ministeransvarlighedslovs Vedtagelse eller Ikke-Vedtagelse vilde have haft nogen som helst Indflydelse paa Stillingen til Kødeksportsagen. Hvis der havde været Kød paa den Sag, kunde den højtærede Landbrugsminister være blevet draget til Ansvar ganske uden Hensyn til, om vi havde en Ministeransvarlighedslov. Der er imidlertid ikke Kød paa denne Sag, og det er, som sagt, med nogen Forundring, men ogsaa med nogen Beundring, at man maa se de ærede Med-